

*Jingħad li meta jkun ir-riħ,
l-Imniefaħ joħorgu biex jingħaqdu flimkien
u jsiru l-Mniefaħ, ċiklun mostruż
mimli trab u ħmieg li jaqbad in-nies bl-addoċċ
u jixħethom fil-Baħar tan-Niket bla Tarf.*

TENTUFA

In-nanna Katie ppuntat lejn sieq Nadja u staqsietha, “Hemm x’għandek hi?”

“Uff!” qalet it-tifla. “Din it-tentufa m’hemmx li neħles minnha.”

Kulhadd waqaf sieket, iħares lejn Nadja.

“Tentufa?” staqsiet Mezzanina.

“Iva hawn ara,” qaltilha Nadja, “mal-kalzetti.”

“Minn fejn ġiet?” staqsa Noé.

“Minn taħt is-sodda. Inneħhiha u terġa’ tiġi.”

U għal mument twil kien hemm skiet perfett fid-dar. Stajt tisma’ labra taqa’. Kulhadd kien qed iħares lejn it-tentufa li kienet f’nofshom mal-art.

Quddiem għajnejhom it-tentufa bdiet tagħmel xi haġa stramba. Xi haġa li qatt ma kienu raw bħalha qabel. Nadja u Antonin bilkemm setgħu jemmnu ’l għajnejhom!

Nerissa qabdet tgħajjat kemm tiflaħ, “Waslu! Daħlulna l-Imniefah! Mhux se neħilsu minnhom issa! Wasluuuuuu!!!”

Imbagħad inqata’ d-dawl.

❧ *L-istorja tkompli hawn ...* ❧

❧ KAPITLU ❧

1

NERISSA TITWERWER

Qabel ma nqata' d-dawl it-tfal innutaw li t-tentufa kienet qed ... tbaqbaq. Le stenn', tentufa ma tistax tbaqbaq! Kienet qisha qed tikber tikka u mbagħhad terġa' tiċkien, qisha qed tieħu nifs! Mela tentufa magħmula minn ffit suf u trab tista' qatt tieħu nifs? Imma kienet qed tiċcaqlaq żgur. Kienet qed tiċcaqlaq minn jeddha quddiem għajnejhom. Ma kienx hemm dubju dwar dan. Kulhadd raha u hadd ma tniffes hliet iz-zija Nerissa li bdiet tgħajjat u twerżaq qisha rat ix-xjaten.

Imbagħhad eħe, dak kien il-punt fejn inqata' d-dawl.

Bumm ... Bu-bumm!

“Ajmaaaa!!!”

Kienet il-vuċi ta' Nerissa. Mid-dehra bid-dagħ-digħa li kellha fuqha baqgħet tigri avolja fid-dlam u ovvjament kienet ħabtet ma' xi ħaġa. Imbagħhad reġgħet għajtet, “Min kien dak l-injorant li poġġa ħajt hawnhekk?!”

Hadd ma wegħibha u wara xi żewġ karbiet qalet,

“Se tghinuni jew se thalluni hawn?” Imma hadd ma seta’ jaraha. Ma setghu jaraw xejn.

Illahwina! Jahasra kienu ghadhom kif ghaddeu minn dak l-ghawg kollu u tghidx x’inkwiet biex helsu mill-Imhalla li kienet inhbiet fil-bir li kellhom fil-bitħa biex imbagħad attackathom. Kien diġà se jibda ghawg iehor?! Hadd ma kien lest għaliha din.

Antonin hass lil xi hadd jaqbadlu idu. Inhasad għax mill-ewwel induna li mhix oħtu Nadjja kienet. Kien xi hadd kbir. Dak ix-xi hadd poġġielu xi haġa f’idu. Xi haġa iebsa u ċkejna u tonda. It-tifel ma beżax, anzi ferah. Kien jaf eżatt x’kien l-oġġett li kellu f’idu. Beda jipprova jara imma d-dlam kien komplet u ... stenn’! Stenn’, stenn’, stenn’ ... possibbli li dik il-haġa tonda f’idu kienet qed tixghel? Kienet qed tididi u titfa’ dawl hadrani li beda jitqawwa sa ma seta’ jara li kien hemm iz-zija Kristallina maġenbu, titbissem. Imbagħad id-dawl issaħħaħ biżżejjed biex kulhadd seta’ jara lil xulxin.

“Dik x’inhì?” staqsiet in-nanna Katie.

“Dik boċċa,” weġibha Antonin. “Kien tahieli missieri.”

Kienet tidher boċċa normali, minn dawk li kienu jilagħbu bihom it-tfal tant snin ilu. Bħal dil-boċċa kien hawn ħafna, ma kellha xejn speċjali meta tħares lejha fil-fatt, semplici boċċa tal-ħgieg aħdar. Kienet għaddiet mingħand nannuh għal għand missieru u mbagħad missieru taha lilu.

“Qed tixgħel?!” stagħgbet Nadja.

“Iva ta,” weġibha ż-żgħir, “ma nafx kif imma qed tixgħel.”

“U lili se tħalluni hawn?” newhet iz-zija Nerissa.

Tabilhaqq kienu nesewha!

Daru lejn id-direzzjoni tal-vuċi tagħha u rawha mal-art, maġenb tavolina li kien hemm ħdejn it-taraġ li jagħti għal fuq. Kienet mgħawġa ganc.

“U int!” għajtet in-nanna Katie, “X’fettillek tlaqt tigrì fid-dlam?”

“*Que fais-tu là-bas, hi?*” staqsieha ħuha Noé.

Dak kien jonqosha Nerissa biex titlef xi nitfa paċenzja li seta’ kien fadlilha. “Tibdiex bl-ostrina

Franciż inti ta, għax mhux imbilli hija ż-żgħir, ingenglek!” Ifferuċjat bl-ikrah. “U inti Katie hi, aghmilli santissimu pjaċir u tindaħalx. Jekk irrid nigri fid-dlam mhux ġejja tindaħalli int, owkej?!”

“Eqq owkej hux,” qablet in-nanna.

Noé qal, “*Je suis tres désolé,*” biex ikompli jahraqha.

“Aaaaaagrrrrhhhh!!!!” werżqet Nerissa filwaqt li ohtu Kristallina tagħtu daqqa ta’ sieq fuq l-għaksa.

“Aie!” għajjat hu bil-Franciż.

Nerissa kompiet tgħajjat, “Intom ġejjin tgħinuni jew se toqogħdu tharsu?!”

Marru jgħinuha.

Poġġiet bilqiegħda fuq pultruna, toghrok rasha, għonqha, daharha, koxxitha, sieqha. Imbagħad harset ’l hawn u ’l hinn imma ma tantx setgħet tara wisq f’dak id-dawl hađrani. “Fejn hi?” staqsiet, b’vuċi mimlija paniku.

“Għaliya qed tgħid jaqaw?” staqsietha Katie. “Jien hawn qiegħda, hdejn Alfie.”

“Hux int, int!” ħatfitha Nerissa. “Inti tista’

tkun hdejn ix-xjafek for all I care. X'jimpurtani minnek?! Fejn hi l-ħaġa li kellha mwahħla mal-kalzetta t-tifla?"

"It-tentufa?"

"Tentufa sabih!!!” Il-vuċi ta’ Nerissa kienet kwazi twerżiqa issa. Kienet mimlija paniku u isterizmu, tant li Nadja hasbet bejnha u bejn ruħha li lanqas il-kantanti tal-opra ma kien jirnexxilhom jilhq u n-noti għoljin li bdiet tilhaq iz-zija dak il-ħin bit-twerżiq tagħha. “Dik mhi tentufa xejn.”

"Mela x'inhi hi?"

"Dik ... dik ... dik wahda minn dawk li thobb issemmi int!"

Nerissa u Katie qatt ma kienu jintahmlu, qishom kelb u qattus. Wahda rasha iktar iebsa mill-oħra, u kelma li hi kelma fuq l-istonku l-ebda wahda minnhom ma kienet iżzomm. Għaldaqstant Katie rrispondiet mill-ewwel, “Xi nhobb insemmi jien? Din fija wkoll se twahħalha issa? Mela kollox jien naghmel hazin allura?"

“Iva, ovvja li int tagħmel kollox hazin!” hatfitha Nerissa. “Dik minn fejn giet, dik il- ...” Ma setgħetx tkompli għax ma felhitx terġa’ tliessen dik il-kelma miżhuta.

Kulhadd kien qed iħares lejhom.

“Xi l-mniefah trid tgħid biha din li jien dejjem nagħmel kollox hazin?” għajtet in-nanna.

“Hemm hi, reġgħet!” werżqet Nerissa. “Smajtuha? Smajtuha hux? Ghiduli li smajtuha.”

“Iva hi,” qalilha Noé, “imma dik ma tafx li hemm xi haġa hazina f’dak li qalet.”

“Dażgur li le!” qablet miegħu n-nanna Katie. “Jien x’għedt hazin b’daqshekk?”

Mezzanina fakkret lil Katie li kienu diġà tkellmu dwar din il-haġa u li hi kienet qablet li ma tibqax issemmihom. In-nanna berrqet għajnejha u harset lejn Nerissa. Imbagħad b’nofs tbissima u ton xi ftit kattiv u mimli nkejja qalet, “Il-mniefah?”

Nerissa waddbitilha cushion li kien hemm fuq il-pultruna u laqtitha f’nofs wiċċha. Katie nħasdet

iktar milli wegġgħet. Hassitha urtata u offiza bil-kbir. Alfie beda jipprova jzommha biex ma ttebbx għal Nerissa. “Halliha ma, halliha,” beda jgħidilha.

U dak il-ħin reġa’ gie d-dawl u l-boċċa ntfiet. Antonin daħħalha jigri fil-but.

Kollha bdew iharsu madwarhom biex jaraw fejn kienet marret it-tentufa. Nadja għajttilhom u qalttilhom li kienet għadha hemm, fejn kienu rawha l-aħħar. Kollha marru biex jaraw u skoprew li t-tentufa kienet kibret ġmielha, u issa kienet qisha qed tinqasam f’biċċiet iżgħar.

Iz-zija Nerissa għajtet, “Qed toktor!” U Antonin kien pront staqsa xi tfisser il-kelma toktor.

Ommu qaltlu, “Qed issir aktar. Qed tizdied!”

❧ 1 ❧

IL-KREATURA TAL-BIR

❧ 2 ❧

IL-KREATURA TAHT IS-SODDA

❧ 3 ❧

IL-KREATURA TAD-DEHEB